

ת"פ 22639/07/22 - מדינת ישראל נגד דוד בן שלמה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 22639-07-22 מדינת ישראל נ' בן שלמה

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

דוד בן שלמה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.2.20 ייעד הנאשם דירה שכורה לגידול סם מסוג קנבוס וביום 21.4.20 גידל בה 15 שתילי קנבוס במשקל כולל של 4.58 ק"ג נטו. כן החזיק בדירה כלים המשמשים לגידול הסם ובהם: 5 מנורות, 8 מאווררים, מפוח אוויר, 5 שנאים ו-16 אדניות. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והוסכם שהמאשימה תעתור למאסר למשך 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות בעוד שההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות והתכנון המוקדם, הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם הענישה נע בין ארבעה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר. נטען שמדובר בנאשם שלחובתו רישום פלילי בעבירות רכוש (שהתיישנו אך לא נמחקו), אשר הודה בהזדמנות הראשונה וחלף זמן מביצוע העבירות ומשכך יש למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם שהוצע, היינו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם ציינה שהגידול לא בוצע בתחכום והשקעה רבה וכי הסמים המעטים גודלו באחד החדרים בדירה שנועדה למגורי אמו. כן הפנתה לשיהיו הניכר בהגשת כתב האישום, לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ולעובדה שמאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. ביחס למתחם הענישה טענה הסנגורית שהוא מתחיל ממאסר על תנאי והפנתה לפסיקה מתאימה. נטען שמדובר באב לשמונה ילדים, שהשתלב לאחרונה במעגל העבודה והוא מטפל בילד הסובל מנכות. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהימנע מענישה כלכלית ופסילת רישיון לאור נתוני הנאשם.

4. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, ציין שלא ישוב עליהם וכי חדל לצרוך סמים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. **הערכים המוגנים שנפגעו:** במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם וגידולו ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק שיש לראות בחומרה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הוותיקות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה. במקרה זה, לאור כמות השתילים ויתר הנסיבות שיפורטו בהמשך, מידת הפגיעה בערכים אינה גבוהה.

6. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** גידול סמים מחייב תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה. נתונים אלו יש לשקול לחומרה. עם זאת, במקרה זה מדובר ב- 15 שתילים בלבד ומכאן שפוטנציאל הנזק קטן משמעותית בהשוואה למקרים אחרים המובאים תדיר בפני בית המשפט וזאת מבלי להפחית מחומרת העבירה. אצין עוד שעל אף שבדירה נתפסו כלים המשמשים לגידול הסמים, סעיף העבירה (שייחס החזקה שלא לצריכה עצמית) נמחק במסגרת ההסדר ואף לכך יש לייחס משקל. בצד דברים אלו אצין שהנאשם לא התגורר בדירה אלא יעד אותה לגידול סמים. ביחס לסיבה בגינה בוצעה העבירה אצין שהסנגורית לא טענה במפורש שהגידול בוצע למטרת שימוש עצמי, אם כי הדבר היה מובלע בטיעוניה, כמו גם בטענותיה בדבר נסיבותיו האישיות שנשאו אופי נורמטיבי. כמו כן לא נמצאה במקום תוצרת מוכנה ולא נמצאו כלים המתיישבים עם שימוש מסחרי כגון שקיות חלוקה או משקל מדויק. ואולם, בהיעדר טיעון מפורש, לא ראיתי לקבוע ממצאים בנושא, שכן אין מדובר במקרה מובהק בו ניתן לקבוע ממצאים ברורים על סמך העובדות הנזכרות בכתב האישום.

7. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים משתנה ממקרה למקרה ותלויה בין היתר בסוג הסם, כמותו ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא). עם זאת, נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים (ע"פ 5807/17 דרחי ואח' נ' מדינת ישראל (18.6.2018); ע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018)). במקרים בהם כמות הסם שגודלה הייתה ממשית הוטלו לרוב עונשי מאסר בפועל, ובמקרים רבים אף שלא בעבודות שירות (ראה למשל רע"פ 3841/16 יעקב מזרחי נ' מדינת ישראל (16.5.2016); רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.3.2015); רע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.2014)).

8. בעניינינו, מדובר בגידול כמות קטנה יחסית של צמחים - 15 במספר ובמשקל של כ-4.5 ק"ג. נסיבות אלו אינן מתאימות למתחמים שנקבעו ביחס לגידול סמים בכמויות מסחריות. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 8458/18 יונתן שטרר נ' מדינת ישראל (4.4.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שני שתילי קנבוס לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית במשקל כולל של כ-2 גרם ונידון לצו של"צ, מאסרים מותנים, צו מבחן וקנס. ביחס למתחם העונש נקבע כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועתירת הנאשם להימנע מהרשעה נדחתה. ערעורו שהתמקד בסוגיית ההרשעה נדחה בבית המשפט

המחוזי, וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 4833/17 **ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל** (6.6.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בגידול שלושה שתילי קנבוס במשקל 1430 גרם, החזקת כלים שלא לשימוש עצמי והחזקת סם לשימוש עצמי ועונשו הוקל בבית המשפט העליון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. יצוין כי במקרה זה מדובר היה בגידול באמצעים משוכללים יחסית ויוחסה גם עבירה של החזקת כלים שלא לשימוש עצמי בלבד; רע"פ 2277/21 **אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל** (8.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם הקים מעבדה לגידול סמים ובה נתפס 1 ק"ג של קנבוס (לא צוינו מספר השתילים) וכן ציוד רב ו-42.89 גרם של קנבוס לצריכה עצמית. ערעור הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון קבע כי "העונש שהוטל על המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת"; רע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת גידול סמים לאחר שבמחסנו נתפסו 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קיבל את טענת הנאשם וקבע כי הגידול היה למטרת שימוש עצמי, ונגזרו עליו צו של"צ, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל בבית המשפט המחוזי, נקבע כי האיסור לגדל סם מסוכן הוא מוחלט, ללא קשר למטרת הגידול, ועל אף שהנסיבות הצדיקו הקלה מסוימת, אין הצדקה להימנע מעונש מאסר כלל. הנאשם נידון לעשרה חודשי מאסר בפועל, ובקשת רשות ערעור שהגיש לעליון נדחתה; רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.2016), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו. יצוין שבמקרה זה מדובר היה במעבדה משוכללת שבית המשפט המחוזי ציין לגביה כי "אין לך פריט הקשור לתחום זה שאינו מצוי באותה רשימת ציוד"; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.2017), בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים במשקל 3.85 ק"ג, 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר). כן יצוין שהנאשם הורשע במקרה זה גם בעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; עפ"ג 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' עידן דוד** (17.12.2015), בו הסתיים בלא הרשעה עניינו של נאשם שגידל 21 שתילי קנבוס, ביחד עם אחר, ונידון לצו של"צ, צו מבחן, פיצוי ופסילה על תנאי. ערעור המדינה נדחה ונקבע כי מקום בו לא צוין בכתב האישום שמטרת הגידול היא מסחרית, יש להניח לטובת הנאשם את ההנחה הנוחה יותר, כלומר שמדובר בגידול לשימוש עצמי; ת"פ 57043-06-16 **תביעות צפת נ' חבני** (17.7.2017), בו הורשע הנאשם בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ב-154.08 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ו-0.79 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף, גידל הנאשם על גג ביתו 3 שתילי סם מסוג קנבוס במשקל 210 גרם. בית המשפט דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו והוא נידון למאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי; ת"פ 62475-06-16 **מדינת ישראל נ' שי אדרי** (16.7.2018), בו בוטלה הרשעתו של נאשם שנקבע שגידל שני שתילי קנבוס והוטל עליו צו של"צ ומבחן.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. אציין שלא התבקש תסקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפני כל נתונים מהם ניתן להסיק סיכויי שיקום באופן המאפשר חריגה ממתחם הענישה. משכך,

עתירת ההגנה לעונש מותנה אינה אפשרית כלל.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי של חרטה וקבלת אחריות. הבאתי עוד בחשבון את גילו (יליד 1986), עברו הפלילי הכולל עבירות שרישומם התיישן ואת מצבו הבריאותי של בנו כפי שמשתקף מהמסמכים שהוגשו (ענ/1). הבאתי עוד בחשבון את השיהוי שבהגשת כתב האישום. העבירות בוצעו בחודש 4/20. כתב האישום הוגש בתחילה בחודש 11/21, בהסכמת הצדדים בוטל בשל היעדר שימוע ובחודש 7/22 הוגש בשנית. מדובר בתקופה של כשנתיים ממועד ביצוע העבירות ויש ליתן לכך משקל. כידוע, שיהוי משמעותי עשוי להעניק לנאשם הגנה מן הצדק עד כדי ביטול כתב האישום (רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסף ורדי (31.10.2018)); פסקה 109 לפסק דין של המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר). במקרה זה הנאשם לא טען שיש לראות בשיהוי כמצדיק סעד מן הצדק (ע"פ 7621/14 אהרן גוטסדינר נ' מדינת ישראל (1.3.2017), פסקה 50 לפסק דין של כב' השופט הנדל), אלא עתירתו היא שנושא זה יובא בחשבון לעניין העונש (סעיף 40א(9)-(10) לחוק העונשין) וכך אנהג.

12. העולה מדברים אלו הוא שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר ולאפשר לו לשאת אותו בעבודות שירות. עם זאת, לאור הפגיעה הכלכלית שיגרם עונש זה לא אטיל קנס. כמו כן לא אורה על פסילת רישונו של הנאשם וזאת בשל השיהוי כאמור.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים מאסר.** הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 23.1.23. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה- יחידת ברקאי- עבודות שירות שלוחה צפון- מתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתר התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

בחלופי תקופת הערעור, ניתן להשמיד את הסמים ואת הציוד לחלט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.

